

Prunus padus. L.

VOGELKERSEN. PRUNUS PADUS.

De XIIIde CLASSE.

CLASSIS XIIIa.

Zie LINNÆUS Nat. Hist.
door HOUTTUYN, IIde
Deel IIde St. bl. 555.

Conf. LINNÆI Sist. Nat. Ed.
GMELINI, Tom. IIde Part.
Icnæ pag. 794.

VOGELKERSEN met getroste Bloemen, de Bladen afvallende, van agteren om laag met twee Kliertjes.

CERASUS AVIUM Floribus Racemosis, Foliis deciduis basi subtus biglandulosis.

a. De eenbladige vijfdeelige Kelk.

a. Perianthium monophyllum quinquefidum.

b. De vijfbladige Bloemen.

b. Corolla quinquepetala.

c. Een Bloemblaadje.

c. Petalum unum.

d. De menigvuldige Meeldraadjes in den Kelk ingeplant.

d. Stamina numerosa, Calijci inserta.

e. Een Slip van den Kelk.

e. Lacinium Perianthii.

f. Een Meeldraadje afzonderlijk.

f. Stamen separatum.

g. Het rondachtig Vruchtbeginzel met den Stijl en ronden Stempel.

g. Germen subrotundum cum Stijlo & Stigmate orbiculato.

h. De twee Kliertjes onder aan de Bladen bevindelijk.

h. Glandulæ binæ ad basin Foliorum reperiundæ.

BLOEITIJD. Dit Gewas komt in 't Kreupelbosch in Duitschland, vier of vijf Voeten hoog, voor; bloeiende in Meij. Men vindt het ook bij Harderwijk, in Gelderland, en elders op vochtige plaatsen.

TEMP. FLOR. Hoc Arbustum in Sepibus Germaniæ, quatuor vel quinque Pedom altitudine, occurrit, Majo mense floridum. Reperitur quoque apud Harderovicum in Gælia, alibique in locis humidis.

GEBRUIK. Schoon dit Boomachtig Gewas tot de Pruimboomen betrokken is, zijn de Vruchten doch naauwlijks zo groot als Kersen. Meest worden zij van het Gevogelte genuttigd, en misschien ook van Viervoetige Dieren, dewijl menze in 't Nederduitsch insgelijks *Honds-Kersen* noemt. *Wilde Sijring* is, zonder op de Vruchten te zien, hier te Lande, zegt DE GORTER, de algemeene naam. De zwarte Besfen zijn ook voor de Menschen eetbaar, wordende in de Noordelijke deelen van Sweeden, zo LINNÆUS getuigt, van de Kinderen gegeten, met een weinig Zout. Maar in de Zuidelijke deelen van Frankrijk noemt men deezen Boom *Putier*, wegens den Stank der Besfen, terwijl de Bloemen lieflijk ruiken. BERGIUS heeft 'er het gebruik in de Geneeskunde van aanbevolen.